

International Conference of Reformed Churches (1)

In de Free Reformed Churches of Australia (FRCA) is enige discussie over deelname aan de International Conference of Reformed Churches (ICRC). In onderstaande en het volgende artikel wordt hierop ingegaan. Deze artikelen zijn overgenomen en vertaald van defenceofthetruth.com (aldaar geschreven door Jelte Numan). Voor achtergrondinformatie wordt ook verwezen naar een eerder artikel hierover zoals gepubliceerd op deze website[1].

Een gedeelte van een toespraak van ds. C. van Dam richting de Synode 2024 over het lid worden van de ICRC

Lidmaatschap van de ICRC is een verdeeldheid zaaiende zaak binnen de Free Reformed Churches. Het heeft er in de jaren '90 toe geleid dat wij ons lidmaatschap hebben teruggetrokken. Op de FRCA Synode 2024, die nu gehouden wordt, is het teruggekeerd op de agenda, nadat het op de agenda van de Synode 2021 was geplaatst door een verzoek van de FRC Launceston. De Synode 2021 heeft deze zaak doorgegeven aan deputaten en zo is het op de agenda van onze huidige synode gekomen. In zijn toespraak op de tweede dag van de Synode 2024 heeft ds. C. van Dam, afgevaardigde namens de Canadian Reformed Churches (CanRC), de FRCA sterk aangemoedigd om lid te worden van de ICRC. Aangezien niemand bezwaar heeft gemaakt (niet publiek in ieder geval) tegen dit gebruik van een toespraak om de bespreking over deze zaak te beïnvloeden, wil ik graag een aantal opmerkingen plaatsen bij hetgeen hij naar voren bracht.

In zijn toespraak (op de avond van 18 juni 2024) zei ds. Van Dam:

“Wanneer we internationale contacten bezien, nemen we helaas waar dat de ICRC een bron van meningsverschil is onder u. Als broeders in Christus willen we

u aanmoedigen om aan de conferentie weer deel te nemen. We moedigen u daartoe aan in alle liefde en oprechtheid. U wordt daar gemist."

Ds. Van Dam begrijpt duidelijk dat "de ICRC een bron van meningsverschil" onder ons is. Toch heeft dit hem er niet van weerhouden, als overzeese deputaat, om een toespraak te gebruiken om de Synode 2024 in deze zaak te beïnvloeden, in plaats van de FRCA Synode 2024 zélf hierover zijn eigen mening te laten vormen. Hij vervolgt:

"We waarderen uw input, en uw deelname zou ons met vreugde vervullen. We geloven ook dat uw deelname aan de ICRC een waardevolle ervaring zou zijn om veel andere trouwe gereformeerde kerken wereldwijd te leren kennen in veel verschillen contexten en situaties."

Lidmaatschap van de ICRC is gebaseerd op de gedachte van deelnemers dat lidkerken "trouwe gereformeerde kerken" zijn. Echter, alleen al als we ons beperken tot Australië, nemen we waar dat twee Australische kerkverbanden -de CRCA[2] en de PCEA[3]- kerkgemeenschappen zijn waarmee de FRCA, na onderzoek, niet tot een zusterkerkrelatie kon komen. We konden niet vaststellen dat zij voldoende getrouw waren. Hoe kunnen we dan op de ICRC naar hen verwijzen als "trouwe gereformeerde kerken"? En hoe kan de CanRC, bekend met onze beslissing in relatie tot deze kerken, hen beschouwen als trouwe gereformeerde kerken?

Ds. Van Dam vervolgt met te zeggen:

"Er is zoveel wat we van elkaar kunnen leren. Als je spreekt met broeders uit Indië, Afrika, Europa en daarbuiten, verbreedt en verdiept dit je perspectief op Gods wereldwijde werk van vergadering van Zijn katholieke kerk."

Hier wordt dus ons "perspectief op Gods wereldwijde werk van vergadering van Zijn katholieke kerk" niet gebaseerd op criteria vanuit Gods Woord en onze belijdenis, maar vanuit onze ervaring. Door lid te worden van de ICRC ervaren we beter wat de Here doet in Zijn kerkvergaderend werk. In de Apostolische Geloofsbelijdenis geloven en belijden we 'een heilige, algemene christelijke kerk' en in de Heidelbergse Catechismus Zondag 21 en de Nederlandse Geloofsbelijdenis art. 27-32 geloven en belijden we meer specifiek wat de katholieke kerk betekent, maar klaarblijkelijk wordt in de ICRC ons perspectief 'verbreedt en verdiept' - niet op de basis van Gods Woord maar gebaseerd op de

ervaring. De toespraak van ds. Van Dam zegt dat de lidkerken van de ICRC getrouw zijn. Ik heb er geen twijfel aan dat ze dat trachten te zijn. Ik zou verwachten dat de meeste, zo niet alle Christelijke kerken dat van zichzelf zouden zeggen. Maar *zéggen* en *zijn* kunnen twee verschillende zaken zijn. En daarom vraag ik: waar is het bewijs dat laat zien dat de maatstaven van de katholieke kerk, waarvan we belijdenis doen in de Nederlandse Geloofsbelijdenis art. 29, zijn toegepast om de getrouwheid van lidkerken vast te stellen?

Ds. Van Dam voegt toe:

“In onze tijd van wereldwijde contacten en verbindingen is het niet goed om op zichzelf te blijven. En reizen wordt steeds gemakkelijker. En deelname aan de ICRC zal u ook helpen om te gaan met personen die vanuit verschillende ICRC kerken komen.”

Het is, aldus ds. Van Dam, “niet goed om op zichzelf te blijven”. Inderdaad, we moeten allen eenheid zoeken, maar het moet een eenheid zijn in de waarheid van Gods Woord. We moeten ons bewust zijn van het gevaar van valse eenheid. Groen van Prinsterer zei ooi dat “in het isolement onze kracht ligt”. Hij paste dat toe op de politiek, waarmee hij bedoelde dat het beter was om klein maar principieel te zijn dan verwaterd ten koste van de confessionele beginselen. Hoeveel te meer is dit van toepassing in kerkelijke contacten. De Schrift laat ons zien hoe de Here valse eenheid verwerpt. Het is veel beter om geïsoleerd te zijn in de waarheid, dan te schipperen met de waarheid voor een twijfelachtige eenheid.

Ds. Van Dam concludeert:

“We hopen dat u onze oprechte en hartelijke oproep om weer deel te nemen aan de ICRC ter harte wilt nemen. U bent onze meest geliefde broeders. We missen u en willen u daar graag weer zien.”

Wat ik mis in dit ‘hartelijk’ pleidooi, en de rest van zijn promotie van de ICRC, is een verwijzing naar Gods Woord en de belijdenis als de maatstaf voor al onze contacten. Ik heb op deze weblog eerder erover gesproken waarom we geen lidmaat van de ICRC kunnen zijn (zie De ICRC - heeft zij bestaansrecht?) en hoop oprecht dat de Synode duidelijk leiding zal geven vanuit de Schrift. Onze Here bad voor eenheid in de waarheid (Johannes 17). Laten we getrouw zijn aan die waarheid, in plaats van een compromis te sluiten ten gunste van een twijfelachtige eenheid zonder Gods zegen. Onze Here prees de kerk te Filadelfia

omdat het weinig kracht had en toch Zijn Woord had bewaard (Openb. 3:8). “Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal nemen” (Openb. 3:11). De boodschap daarin voor ons is duidelijk en is ook van toepassing als antwoord op de uitgeoefende druk richting de FRCA om deel te nemen aan de ICRC.

---

[1] Zie <https://semper-reformanda.nl/de-icrc-heeft-zij-bestaansrecht/>.

[2] CRCA: Christian Reformed Churches of Australia, een van origine ‘immigrantenkerk’ voortkomend uit de ‘synodale’ Gereformeerde Kerken Nederland.

[3] PCEA: Presbyterian Church of Eastern Australia, een presbyteriaans kerkgenootschap.